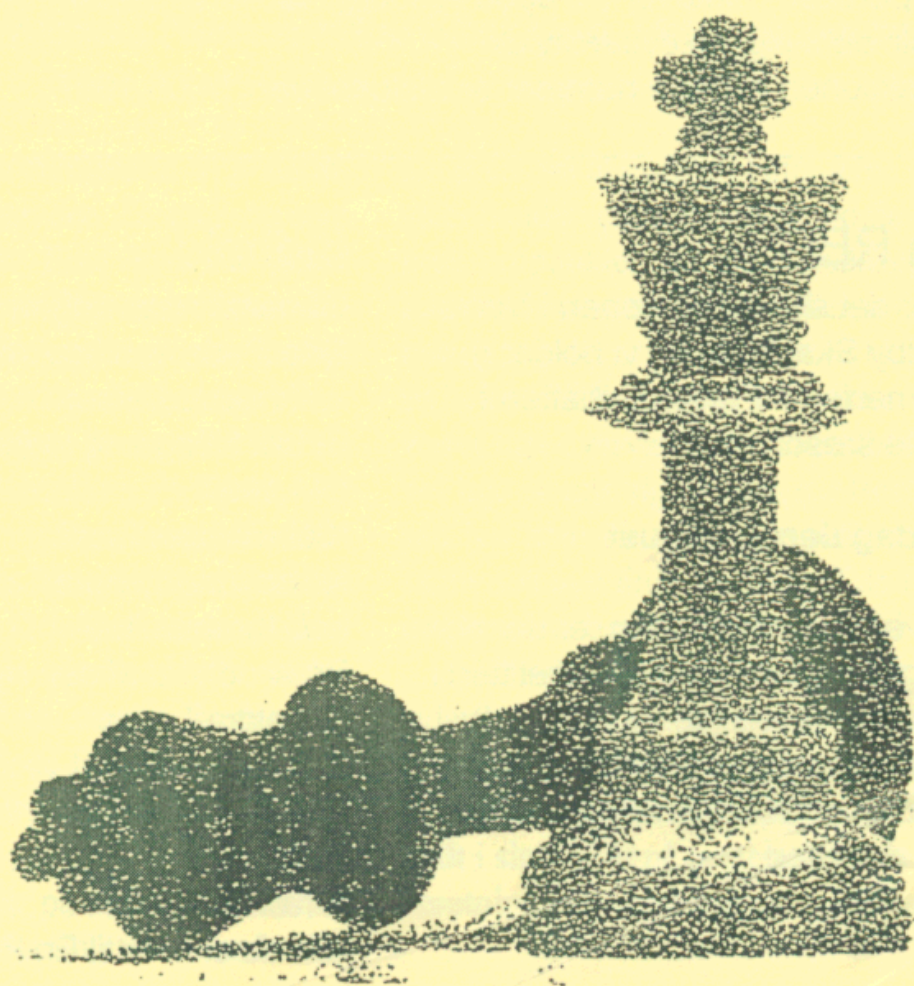

EN PASSANT

NR. 2, 1997

Nørresundby Skakklub

Spiller hver torsdag kl. 19-23 på Gl. Lindholm Skole
(på 1. sal over Daghøjskolen - indgang fra Forbindelsesvejen).

Formand:

Peter Bisgaard, Højbakkevej 40, Biersted, 9440 Åbybro, ☎ 98 13 29 34

Kasserer:

Svend Pedersen, Boulevarden 23, 9000 Aalborg, ☎ 98 13 94 71,
Giro: 8 29 95 28

En Passant

Medlemsblad for Nørresundby Skakklub

Redaktion:

Eric Bentzen, Birkevej 13, 9000 Aalborg, ☎ 98 13 29 34

Email: ebhkp@vip.cybercity.dk

Redaktionen af dette nummer er afsluttet den 14.06.1997

Fra RED.

Så er det slut på sæsonen i Nørresundby Skakklub, og vi holder nu sommerferie. Første klubaften i næste sæson er:

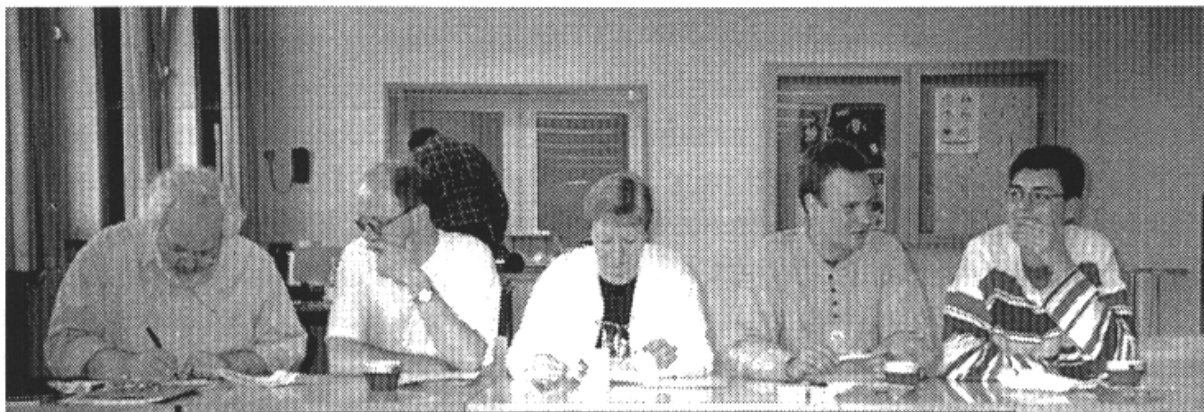
torsdag den 7. august

Men er man skaksulten, er der rige muligheder for at stilne appetitten i sommerens løb (se Skakbladet). Lokalt arrangerer Gistrup stormsterturning i begyndelsen af juli. God sommer!

Indhold:

Generalforsamlingen	3
Orla Pedersen og Arne Larsen ..	5
....at hedde Larsen	6
Ét blik tilbage og to frem	8
DM 1997	11
Klubmesterskabet	14
Nørresundby Forår	16
Løb Ibrahim, løb!	17
På skudhold af den nye formand	18
Pokaldræberne	23
2. division	28
Tæt på	30
Ratingliste	31
A-rækken	32
Når du skriver til En Passant ...	34

Generalforsamlingen

Generalstaben gør sig klar: Svend Pedersen, Eddie Poulsen, Helle K. Pedersen, Jesper Bojsen og Jacob Kloch.

Efter 10 år på formandsposten trak Helle K. Pedersen sig tilbage. Ny formand i Nørresundby Skakklub: Peter Bisgaard

Af Eric Bentzen

Der var pænt fremmøde til generalforsamlingen den 22. maj, og som så ofte før blev Poul Erik Nørgaard valgt som dirigent. Efter at have konstateret at generalforsamlingen var lovligt indvarslet, og hvad en dirigent nu ellers skal konstatere, gav han ordet til formanden, Helle Kronborg Pedersen.

Som det første under formandens beretning mindedes forsamlingen de afdøde medlemmer, Orla Pedersen og Arne Larsen. Derefter gjorde Helle status over den forløbne sæson. Særlig opmærksomhed viede formanden det forhøjede aktivitetsniveau på klubaftenerne.

Bestyrelsen fik på sidste generalforsamling stor tilslutning til at iværksætte

sin plan om at gøre klubaftenerne mere spændende ved at indlægge nogle faste programpunkter på alle torsdage, der ikke var optaget af klub- eller holdturnering, og det er blevet til et væld af aktiviteter. Tilslutningen har ikke altid været lige overvældende, men folk skal vel lige vænne sig til tanken... Bestyrelsen har som sit erklærede mål at fortsætte den nye linie, og flere af de fremmødte roste bestyrelsen for initiativet.

Helle bekendtgjorde allerede for to år siden, at 96/97 var hendes sidste sæson som formand, og hun takkede afslutningsvis for den opbakning, hun har nydt i sine 10 år på posten. Formandens beretning blev enstemmigt godkendt.

Derefter kunne kassereren, Svend Pedersen, fremlægge regnskabet. Trods beskeden medlemstilbagegang var der overskud, og da formuen er intakt, var der ingen kritik eller børende spørgsmål: regnskabet kunne godkendes.

Under indkomne forslag var der kun ét, nemlig bestyrelsens om uændret kontingent. Det har altid undret mig, at man i Nørresundby Skakklub fremsætter forslag om *ikke* at ændre noget, men det er åbenbart en tradition; undertiden sker det dog, at bestyrelsen foreslår en kontingentforhøjelse. Forsamlingen vedtog loyalt ikke at vedtage noget.

Derpå var det tid for valgene. Som bebudet genopstillede Helle ikke til formandsposten. Bestyrelsen havde son-

deret terrænet og fundet ud af, at Peter Bisgaard var bærbar, og uden andre kandidater var valget en formssag. Ny formand er altså Peter Bisgaard, der præsenteres andetsteds i bladet.

Eddie Poulsen blev genvalgt til bestyrelsen, og som 1.- og 2.suppleant valgtes hhv. Lars Jensen og Jan Petersen.

Revisorerne, Poul Erik Nørgaard og Bent Løvgaard, blev begge genvalgt.

Man var nu nået til eventuelt, og dirigenten indskærpede forsamlingen, at man under dette punkt ikke kan *vedtage* noget. Derfor blev den obligatoriske debat om klubturneringen afrundet med en *vejledende* afstemning. Resultatet var en *henstilling* til bestyrelsen, om at klubturneringen til næste år afvikles som én stor gruppe (f.eks. schweizer-system). Undertegnede foreslog, at klubturneringen fremover får et fast punkt på dagsordenen, eftersom den alligevel altid kommer til debat under eventuelt, hvor intet kan vedtages, men ret beset kan man jo ikke stille forslag til beslutning under eventuelt, så det må nok betragtes som en opfordring...

Under eventuelt var der også præmieuddeling for klubturneringen. Suveræn klubmester med 8 point af 9 mulige blev Svend Pedersen.

Den afsluttende lynturnering blev vundet af Eddie Poulsen efter finale med Bent Christensen og John B. Nielsen.

Jan Petersen, ny 2. suppleant

Orla Pedersen og Arne Larsen

I den forløbne sæson har vi mistet to medlemmer. Orla Pedersen døde i december efter længere tids sygdom, og Arne Larsen gik bort dette forår.

Af Eric Bentzen

Orla var en af klubbens stamspillere. På nogle få år nær var han medlem fra fyrerne og frem. Orla hørte ikke til dem der førte sig frem. Han hvilede i sig selv. Ordknap og beskeden, men med jysk lune så det forslog. Som en naturlig ting hjalp han til på forskellig vis, når det gjaldt det praktiske, og Orla var i mange år den faste chauffør, når en bilfattig klub skulle have transporteret materialer. Som skakspiller hørte han til i den bedre ende af første klasse, og mens spillestyrken var på højdepunktet var han med i topstriden om klubmesterskabet.

Arne Larsen blev medlem sidst i 70'erne. Arne var skibsfører og kom kun sjældent i klubben. Spillestyrken var middelmådig, men det interesserede ikke Arne så meget at spille – skakken fascinerede ham snarere intellektuelt, og vi så ham oftere til divisionsturneringens hjemmekampe end på klubaftenerne.

Sidste efterår traf jeg ham i bussen på vej til én af hans få visitter i klubben. Søfartsbogen var skiftet ud med mimre-

kortet, og nu, hvor han var blevet alene, var han begyndt at krydse sit bølgespor, og det var herligt. I sine mange år på søen havde han været eller set mange steder, som han gerne ville genopleve i ro og mag. De første ture var overstået: genoplevelsen af jomfrurejsen med skib fra London til Lissabon og et besøg til fyrtårnet, som han så ofte havde set fra kommandobroen, når han passerede Gibraltarstrædet. Hvis alt faldt i hak, ville han trække på sine forbindelser og få hyre som '25.styrmænd' til Hong Kong, hvor det var planen at tilbringe juledagene. Det, og meget mere, nåede han at fortælle på turen fra Nytorv til spillestedet. Arne elskede at fortælle historier, og han kunne spinde en ende.

Jeg ved ikke, om Arne nåede til Hong Kong – jeg så ham ikke siden. Fortællekunsten gav han en prøve på i En Passant i 1981:

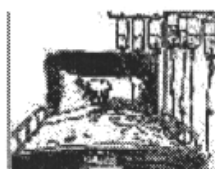
Sæt kurs mod side 6

..at hedde Larsen!

At dette kan medføre sære hændelser, selv så langt væk som på Philippinerne, er det følgende et bevis på.

I 1976 (?), medens Interzoneturneringen blev spillet, kom jeg syg i land fra mit skib i Manila. Jeg var knap nok kommet ned i køjen på hospitalet, før læger og medpatienter kom rendende for at få at vide, om jeg var i familie med en vis Larsen, der synes at have gjort dette gode danske navn kendt i det vidtstrakte ørige. Jeg måtte naturligvis forklare dem, at Larsen var et såre almindeligt navn i Danmark, så almindeligt som – nåh ja – Torre derude.

I denne periode skete der jo store ting i philippinsk skak. Torre var blevet Asiens første GM, og man arrangerede for

første gang interzoneturnering. Da jeg var kommet lidt til hæfterne, kørte jeg ind til Manila for at overvære turneringen og se alle girafferne. Da jeg nåede frem, var det uheldigvis samme dag, som alle højere læreanstalter åbnede, og alle de unge mennesker havde været inde og blive immatrikulerede, som det vist hedder, og ovenpå den oplevelse skulle de alle til skak. Ved spillestedet var der en kø rundt flere gadehjørner af unge mennesker, der ville ind. Det styrkede jo interessen, at Torre spillede med, dog uden at klare sig særlig godt, som bekendt.

Jeg fik fat i en af de mange officials, skakspillere fra de lokale klubber, og spurgte, om det var muligt at komme ind. Han pegede ud over menneskemasserne, og lod mig forstå, at det var helt ugørligt. Jeg forklarede, at jeg var kommet hele den lange vej fra Danmark for at overvære turneringen - det var ikke helt løgn - men det afficerede ham ikke det fjerneste.

Jeg ved ikke den dag i dag, hvor jeg fik den indskydelse fra, men jeg tilføjede:

“and my name is Larsen.”

– og det er slet ikke løgn. Så skete der noget. Gutten stod omgående tre tommer mere end ret, og sagde med ærefrygt i stemmen: *“This way, Sir”* og ledte mig ad mærkelige stier ind i spillelokalet, hvor jeg blev anbragt på anden række, lige bag det russiske hjælpe-team af psykologer, kokke, massører osv. med samt GM Timman og Spasskys nye elegante franske kone. Samme Spassky var ikke mere den tætklippede pæne borger i dobbeltradede folkedemokratisk kostume, som vi så på TV fra Reykjavik i 1972, men havde udviklet (?) sig til en langhåret person iklædt den vestlige dekadences moderigtighed af storblomstret skjorte og cowboybukser.

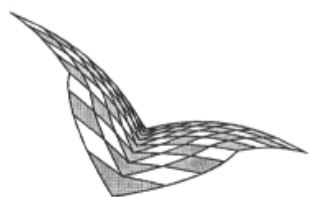
Efter at have lodset mig på plads, gik min svært benovede ven op i den anden ende af lokalet, hvor mange tilskuere

stod. Han pegede ned på anden række og forklarede dem, at “der sad Larsen”, og det gjorde jeg, bleg og elendig efter en omgang sort tyfus. Omgående myldrede alle de unge mennesker ned gennem salen for at se “Larsen”, og der var stort spektakel og uro i salen, hvad der fik ingen anden end Campomanes til at gå frem på scenen og forlange ro i lejren. De troede vist virkelig, at jeg var “Larsen”, og det er synd for Bent, for jeg er ikke nær så pæn som han, og jeg spiller da slet ikke så godt skak. I alle fald skete der det, da jeg noget senere stod ude i foyeren og betragtede stillingen på et af demonstrationsbrætterne, uden at forstå ret meget af det, at en ung student nærmest kom krybende hen over gulvet og med bævende stemme spurgte, hvad jeg troede Polugajevskij nu ville trække i den højst komplicerede stilling mod Uhlmann. Og det er jo ikke så let at svare på, når man bare er Medlem no. 35
Arne Larsen

Ét blik tilbage og to frem

'Ti år som formand' - af Helle Kronborg Pedersen

På dette års generalforsamling gik jeg - som lovet - af efter ti år som formand. Nu er ti år på den post jo ingenting, hvis vi ser på nogle af de klubber, vi normalt elsker at sammenligne os med, men tjansen har alligevel udfyldt så pæn en del af klubbens 63-årige (og mit nu 38-årige) liv, at et tilbageblik kan være interessant.

Tilbagegang

Umiddelbart ser det *ikke* godt ud! Jeg "overtog" i 1987 en klub, der var fast etableret i 1. division, og som havde over 60 medlemmer. Siden hen er det gået ned af bakke: Klubben er nu tilsyneladende fast etableret i 2. division, og desværre endda kun med ét hold, og medlemstallet sniger sig kun lige op over 40. Hvis vi skal strø yderligere salt i såret, kan det også nævnes, at gennemsnitsalderen er steget mere, end årstidernes skiften kan berettige.

Selvfølgelig er der helt plausible forklaringer på disse fænomener. I 1987 var der på de otte 1. divisionshold tilsammen ikke flere titelholdere, end de kunne tælles på én hånd. Nu kan man snildt se lige så mange på ét enkelt hold. Den generelle spillestyrke er steget betydeligt. Det er den også på Nørresundbys 1. hold - bare ikke nok.

Nedgangen i medlemstallet er vi ikke alene om at kunne registrere, som Svend trøstede mig med på generalforsamlingen. Men selv om vi ser den samme tilbagegang på landsplan, så bør en reduktion på ca. 35% over 10 år give anledning til eftertanke. Det kan ikke kun være det øgede pres på folks arbejds- og fritidsliv, der er årsagen - vi har ganske enkelt ikke været dygtige nok til at hverve/holde på nye medlemmer. Sjovt nok kan jeg huske, at den tidligere formand, Eric Bentzen, fortalte, at de godt 60 medlemmer, der var i klubben i 86/87, næsten var for mange - han havde svært ved lære dem alle at kende! Dette kunne jeg så trøste mig med et stykke tid. Senere erkendte bestyrelsen, at den ganske enkelt ikke internt kunne mønstre arbejdskraft til den

ekstra indsats, der skulle til i bestræbelserne på at skaffe nye medlemmer. Dette fremlagde vi åbent og ærligt på indtil flere generalforsamlinger, og alligevel blev vi genvalgt år efter år!

Den snigende, stigende gennemsnitsalder hænger sammen med det foregående. En eventuel hvervekampagne ville naturligt have rettet sig mod ungdommen. Men i stedet er vi tilbageblevne blevet 10 år ældre.

De lyse sider

Naturligvis har der også været lyspunkter: Noget meget væsentligt for klubbens trivsel er uden tvivl vores gode lokaler, som vi fik i 1990 efter et par år med skiftende opholdssteder, bl.a. kælderlokalerne på Gl. Lindholm Skole, som Daghøjskolen senere fik overdraget. Dette skabte naturligvis en tid med usikkerhed om klubbens rent placeringsmæssige fremtid, bl.a. kan jeg huske en sæsonstart, hvor jeg trods mange rykkere til Fritidsforvaltningen stadig ingen besked havde fået den første mandag i august, hvor klubben skulle starte om torsdagen. Da jeg ringede og spurgte, om vi kunne få de lokaler, vi i god tid havde søgt om, svarede kontorchef Thomassen, at hvis jeg virkelig ville have et svar der og nu (underforstået flere måneder før alle andre "aftenskolehold" startede), så kunne jeg få et nej! Han var en meget vrissen mand. Nu er han vistnok død.

Vi har i dag fremragende lokaler, som også kan bruges til vores divisionskampe, således at vi ikke som tidligere skal spille dem et andet sted i byen. Vi har selv nøgle til skolen, og vi har et godt forhold til skolens pedel, således at vi stort set uden problemer kan låne ekstra lokaler til større arrangementer, f.eks. byturneringen og Skakringens pokalturnering.

Nørresundby Skakklub har i de forløbne 10 år arrangeret 2 bymesterskaber på Gl. Lindholm Skole. Derudover har klubben været medarrangør af to påsketævnere og to internationale turneringer. Vores medlemmer har ved disse arrangementer været endog meget talstærkt repræsenteret i staben af medhjælpere, turneringsledere, kantineper-

Klubbens eks-for-
mand har andre
interesser end
blot skak.

sonale og bulletin-skribenter. Jeg selv var ved alle 4 lejligheder turneringsleder i den øverste klasse, hvilket formodentlig kunne have givet mig titel af international dommer.

Nørresundby Skakklub hævder sig stadig fint, lokalt såvel som på landsplan: Vi har 15 år i træk og 25 gange i alt vundet det uofficielle Nordjyllandsmesterskab for klubhold - Skakringens 16-mands pokalturnering, og vi har utallige vindere af de lokale turneringer. Vi havde sidste år en spiller i landsholdsklassen (omend Per Andreasen havde begrænset succes), og vores præstationer i korrespondanceskakkens 1. division er

efterhånden legendariske. Sidst, men ikke mindst har vi et klubblad af en meget høj kvalitet, hvis betydning ikke blot for klubbens trivsel, men også dens anseelse udadtil ikke kan vurderes højt nok.

Fremtiden

Alt dette gør, at vi kan se lyst på fremtiden. De grundlæggende ingredienser er i orden, nu skal vi blot have fyldt lidt boller på suppen. I sidste sæson tog vi et skridt på vejen ved at iværksætte en storstilet omstrukturering af den "almindelige" klubaften med mange nye og spændende tiltag, som man har kunnet læse om i sidste nummer af En Pas-

sant. Dette gjorde vi ud fra devisen, at det skulle være interessant og sjovt at komme i klubben torsdag aften. Initiativet var først og fremmest rettet mod de nuværende medlemmer, men vil naturligvis også komme fremtidige til gode.

Som formand synes jeg, at det sidste års tid har været utroligt spændende at være med til at organisere. Netop fordi klubben stort set ingen problemer havde, da jeg startede min formandsperiode, så var der ingen grund til at komme med de store forandringer – alt kørte jo på skinner. Men det er nu en gang sjovere selv at skabe nye tiltag end blot at kopiere sine forgængeres handlinger. Jeg håber inderligt, at bestyrelsen vil følge den nye linie op, idet jeg dog vil pointere, at klubbens trivsel og fremtid naturligvis ikke kun er bestyrelsens ansvar, men alle medlemmers.

Jeg vil til slut takke for den store opbakning og tillid, som klubbens medlemmer har vist mig i mine 10 år som formand. Jeg ønsker min afløser, Peter Bisgaard, held og lykke med hvervet – det er et stort stykke arbejde, du har påtaget dig, men jeg tror, at du vil finde det både spændende og sjovt.

DM 1997

af Jens Jørgen Christiansen

Egentlig var det ikke min mening at spille i dette års DM, da det rent arbejdsmæssigt ikke passede særlig godt med vagtskemaet på min nye arbejdsplads på Portland, men min store spillelyst samt mit kandidatresultat under de nye skærpede krav gjorde, at jeg fik byttet rundt på vagterne, således at jeg kunne stille op ved DM i Esbjerg.

Foruden mig selv deltog kun Finn Nøhr fra klubben. Trods 3 års turneringspause spillede Finn en god turnering og havde efter 5 runder 3½ point. Han var endda decideret uheldig med ikke at vinde et slutspil mod Henrik Mortensen, Helsingør Skakklub, med 2-3 bønders overvægt. En sjov episode indtraf i 4. runde, hvor jeg var tæt på at score to point samme dag. Da jeg var inde for at se Finns stilling (*“mat i næste træk”*), havde Finn lige annonceret ude på gangen), var min forbavselse stor, da Finns beduggede modstander rakte armen frem mod mig for at opgive partiet.

Desværre tabte Finn de sidste to runder, hvoraf bare et enkelt point ville have sikret andenpladsen.

Jeg selv spillede en god turnering med interessante partier og kunne med lidt held have scoret mere end de 3½ point.

F.eks. tabte jeg et klart remisslutspil til Jan Pedersen i 3. runde i en stilling,

hvor Mette fra klubben på 10 sekunder konstaterede: "*Jamen, er Lf5 ikke bare remis?*"

I første runde spillede jeg et interessant parti mod Daniel V. Pedersen. Trods rimelige forberedelser inden turneringen måtte jeg efter 2 træk konstatere, at jeg var på Herrens mark.

Jens Jørgen Christiansen

Daniel V. Pedersen

1.d4 c5 2.d5 f5

Første chok i årets DM. Jeg erindrede svagt at have set et parti i Informator, men kunne intet huske. Min modstander fortalte efter partiet, at han har over 100 stormesterpartier i sin database med denne åbning. Nå, efter en dyb indånding besluttede jeg mig til min opstilling mod Hollandsk med Sh3 samt at investere tid nok til åbningen.

3.g3 d6 4.Lg2 Sf6 5.Sh3 Sbd7

Nødvendigt nu, da sort skal være klar til Se5 på Sf4.

6.Sc3 g6 7.O-O Lg7

Ifølge min modstander en kendt teoristilling. Her spiller man almindeligvis f4, Sf2, h3 m.m., men mit næste - i øvrigt logiske - træk fik min modstander til at udbryde efter partiet, at det var sidste gang, han spiller den åbning.

8.e4! fxe4 9.Sg5 Se5 10.Scxe4 Sxe4 11.Lxe4 Db6

Allerede en vanskelig stilling for sort, da det er svært at finde en plan.

12.De2 Ld7 13.a4!

Fratager sort alt spil.

13...O-O 14.f4 Sg4

13...Lg4 14.Dg2 er også ubehageligt for sort.

15.Lf3

En anden god mulighed er 15.a5 Dc7 (tvunget) 16.f5 gxf5 17.Lxf5 Lxf5 18.Txf5 Txf5 19.De6+

15...Sf6 16.c3 Tae8 17.a5 Dc7 18.Se6 Lxe6 19.Dxe6+ Kh8 20.g4(!?)

Måske er det bedre at spille på E-linien fremfor at gå til angreb.

20...Sd7 21.g5 c4!

Eneste chance for modspil.

22.De4

Måske er Finn Nøhrs dybe forslag (Dh3) bedre, med idéen: 22...Sc5 23.Le3 Sd3 24.Le4 med truslen f5.

22...b5 23.axb6ep axb6 24.Lg4 b5 25.Le3 Sc5 26.Lxc5 Dxc5+ 27.Kg2??

Spillet alt for sorgløst. Som det viste sig bagefter, ville Kh1 formentlig have vundet.

27...b4 28.Tf3 bxc3 29.bxc3 Ta8

Nu ses tydeligt, hvorfor 27.Kg2 er en fejl: sort tjener det tempo, der lige nøjagtig sikrer ham remisen. Med kongen på h1 kunne følgende variant f.eks. opstå: 30.Taf1 Ta3 31.f5! Txc3 32.f6! slut.

30.Taf1 Ta2+ 31.Kh1 Td2 32.Le6 Td3 33.Txd3

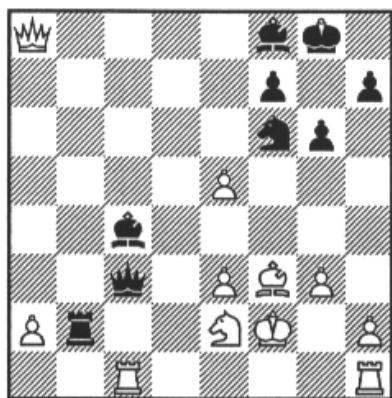
Med remistilbud.

$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

I anden runde mod Jesper M. Lauridsen fra 1968 byttede jeg om på åbningstrækkene. Efter at have mistet 2-3 bønner gik jeg frisk til sagen med kvalitetsoffer, officersoffer m.m. med det ene formål at fastholde hvids konge i skudlinien. Efter ukorrekt spil fra begge

sider fremkom følgende interessante stilling:

Jesper M. Lauridsen
Jens J. Christiansen

Hvid har netop trukket Tac1, pustet tungt ud og kigget op på mig med en mine der sagde: 'Nu kan det ikke gå galt mere, jeg slår jo bare løberen på c4 med tårnet næste gang'.

20...Txe2+!

Lettere desorienteret satte Jesper sig til brættet igen. – 'Nå: de sidste krampe-trækninger'.

21.Lxe2 Sg4+!!

Sjældent har jeg set en så oplagt blod-donorkandidat efter ansigtsfarven at dømme. Trækket udnytter, at hvids dronning står på a8. F.eks. 22.Lxg4 Dd2 23.Kf3 Ld5+ 24.Dxd5 Dxd5+ med mindst remis til sort.

22.Kg2 Sxe3+?

I min stærke tidnød overser jeg desværre, at Dd2 vinder på stedet. Nu er der kun remis efter Kf2.

23.Kf3?? Sc2+ 24.Kg2 Lxe2 25.e6

Kan bare slås.

25...Se3+

Spillet i ekstrem tidnød, da jeg kan se,

at det giver mindst remis.

26.Kf2 Sg4+ 27.Kxe2 De3+ 28.Kd1 Dd3+ Med vingen helt oppe turde jeg ikke spille videre og tog derfor evigskakken. Jeg kunne godt se Kg7 med truslen Lb4; men efter Db7 - hvad så? - Naturligvis Kh6 der tilsyneladende vinder i alle varianter. 1/2-1/2

Lidt ærgerligt kun at have 1 point efter 2 runder med de stillinger. Som nævnt tidligere spillede jeg dårligt mod Jan Pedersen i 3. runde, men kunne endda have fået remis.

I 4. runde spillede jeg sort mod Lars Hansen, 1968, der ukorrekt ofrede en officer, hvilket jeg gendrev med enkle midler. Derefter remis mod Henrik Holmsgaard med hvid efter et sejt tårnslutspil, som Henrik var tæt på at vinde.

En kedelig åbningsbuk i 6. runde mod Martin Matthiesen gav mig en trang stilling. Dog var jeg tæt på at holde slutspillet.

Endelig en sejr i sidste runde over Lars Vistisen med sort. Som sædvanlig, når jeg møder Lars, kom han også denne gang galopperende med 120 km i timen, og som sædvanlig satte jeg kontraangrebet ind på rette tid og vandt.

Alt i alt en dejlig oplevelse i Esbjerg med et velorganiseret stævne, hvor vi samtidig kunne følge den stærkeste landsholdsklasse nogensinde. At så Bent Larsen kommenterede partier, optrådte som entertainer under stævnefesten m.m. gjorde dette DM-stævne til det bedste jeg nogensinde har deltaget i.

□

Klubmesterskabet

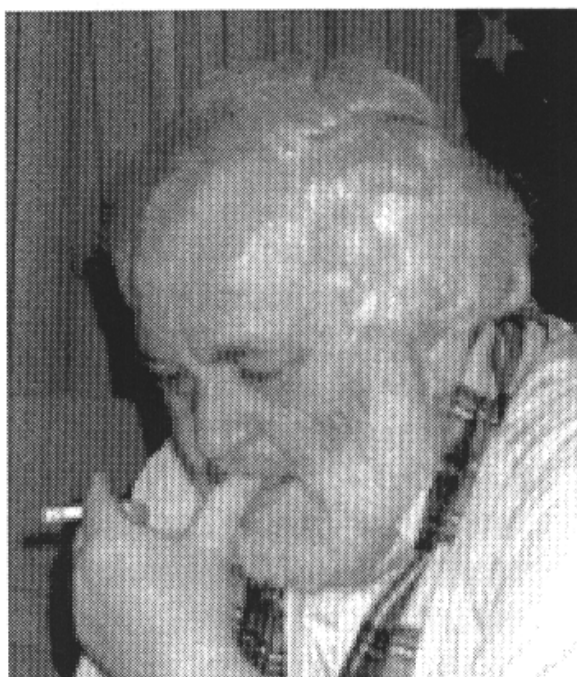
Af Eric Bentzen

På sidste års generalforsamling besluttede man, at klubturneringen skulle spilles i grupper opdelt efter styrke (rating), hvor vi tidligere har spillet indledende grupper med kvalifikation til finalegrupper.

Gruppe A, hvor man spillede om klubmesterskabet, blev suverænt vundet af Svend Pedersen med 8 point af 9 mulige. Da modstanderne havde et ratinggennemsnit på 2172 (sidst offentliggjorte liste), svarer det til en præstationsrating på ca. 2520!

Nu er det mange år siden, at Svend holdt op med at gemme sine partier. Åbenbart har han heller ikke kunnet

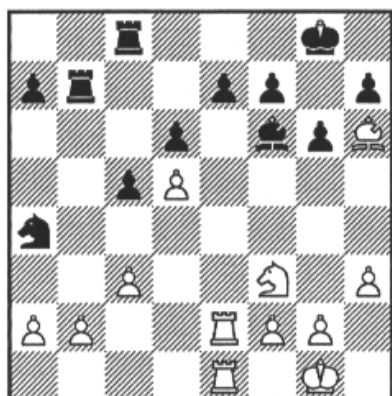
Svend Pedersen - klubmester 1997

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	P.
1. Svend Pedersen	-	0	1	1	1	1	1	1	1	1	8
2. Eric Bentzen	1	-	½	1	1	0	1	½	1	½	6,5
3. Jørgen Jørgensen	0	½	-	0	½	1	1	1	1	1	6
4. Henrik Kaysfeld	0	0	1	-	½	½	1	½	1	½	5
5. John B. Nielsen	0	0	½	½	-	1	0	1	1	1	5
6. Jens J. Christiansen	0	1	0	½	0	-	0	½	1	1	4
7. Jesper Bojsen	0	0	0	0	1	1	-	½	½	1	4
8. Eddie Poulsen	0	½	0	½	0	½	½	-	½	1	3,5
9. Poul E. Nørgaard	0	0	0	0	0	0	½	½	-	1	2
10. Bent Christensen	0	½	0	½	0	0	0	0	0	-	1

lokke en partiliste fra en af sine modstandere, så i mangel af bedre vil jeg vise afslutningen på mit parti mod Poul Erik Nørgaard. Det var en værre gang fusk, men i det mindste underholdende...

Eric Bentzen - Poul Erik Nørgaard

Jeg har store problemer med at holde sammen på dronningefløjen - noget må ske: **30.Sg5!? Txb2?!**

Poul Erik ser ikke faren. Bonden kunne også slås med springeren, men efter 31.Se4 med truslen Sxf6/Sxd6 fulgt af mat på baglinjen må sort spille 31...Le5, og efter 32.f4 er der ikke bedre end Sd3.

31.Txe7!

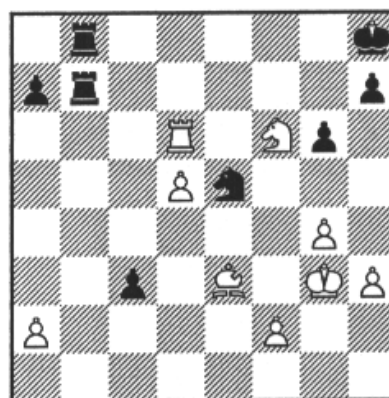
Et kvalitetsoffer for aktivt modspil!

31...Lxe7 32.Txe7 Tcb8 33.Txf7 T2b7 34.Tf6 Sxc3 35.Txd6 Se2+

Her var tiden begyndt at trykke. Poul Erik flakker i det følgende noget planløst om med springeren. Der må være bedre.

36.Kh2 Sd4 37.g4 c4 38.Se4 Sf3+ 39.Kg3 Se5 40.Sf6+ Kh8 41.Le3 c3

Hængeparti.

42.Te6

Det hemmelige træk. Stillingen er ikke nem, da fribønderne giver masser af taktiske muligheder. Til mit held er den sorte konge lidt i klemme, og jeg mente at have chancer, hvis Poul Erik spillede forkert.

42...Sc4 43.Lf4 Tf8??

En grov fejl. Jeg tror at 43...Tc8! er eneste træk – ellers kan sort ikke styre hvids fribonde. Efter 43...Tc8! kunne følge 44.d6 Ellers er sort ovenpå. 44...Sxd6! 45.Txd6 c2 46.Lc1 Kg7 47.Sd5 og det ligner en remis.

44.Tc6 Tb4

På 44...Sa5 kan hvid vælge mellem Tc5 eller Txc3, idet 45...Txf6 besvares med 46.Le5 og evt. g4-g5.

45.Lh6!

Opgivet. Truslen Tc7 og mat på g7/h7 koster blod.

Gruppe B fik også en suveræn vinder, nemlig Peter Bisgaard med 7 af 8. Nr. 2 og 3 blev Arne Hove og Lars Jensen med hhv. 5½ og 4½ point.

Gruppe C blev vundet af Jan Petersen foran Mette Lassen. Begge fik 5 point af 6, men Jan havde bedst korrektion.

Nørresundby Forår

Af Eric Bentzen

Som noget nyt arrangerede klubben i år en koordineret forårsturnering i kølvandet på klubturneringen. Aktiviteten var blot én af mange i denne sæson. Turneringen tiltrak nogle spillere fra andre klubber og i alt var der et overkommeligt deltagerantal på 18 fordelt på 3

grupper, der hver spillede 5 runder. Betænkningstiden var 2 timer til de første 40 træk og dernæst ½ time til resten

Ingen af gæsterne havde rating til at deltage i mesterklassen. Der var jeg favorit til at vinde, og det lykkedes min sandten med den forventede score:

		1	2	3	4	5	6	P.
1. Eric Bentzen	2359	-	½	½	1	1	1	4
2. Svend Pedersen	2280	½	-	½	½	1	1	3½
3. Eddie Poulsen	2128	½	½	-	½	½	½	2½
4. Børge Pedersen	2101	0	½	½	-	½	1	2½
5. Lars Jensen	2010	0	0	½	½	-	½	1½
6. Peter Bisgaard	2003	0	0	½	0	½	-	1

Mod Peter Bisgaard var jeg snydeheldig. Peter ofrede frejdigt en kvalitet for initiativ og sortfeltet dominans, og jeg undgik kun med nød og næppe at blive løbet over ende i midtspillet, og i begyndende tidnød var Peter så elskværdig at bukke en officer. Mod Lars fik jeg tidligt en besked, men håndgribelig positionel fordel. Stillingen var meget lukket, og jeg gav mig god tid til at pudse og polere. På et tidspunkt var glansen slidt af, og jeg vandt kun, fordi Lars lod sin dame følge krigslykken, så hun faldt i et skammeligt baghold.

Så skal jeg vise en vindersejr, må det være partiet mod Børge.

Eric Bentzen

Børge Pedersen

1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sf3 b6 4.g3 Lb7 5.Lg2 Lb4+ 6.Ld2 a5!? 7.O-O O-O 8. Lf4(!)

I visse varianter skal sort nu passe på, at Lb4 ikke fanges.

8...d5 9.Se5 Sbd7 10.Sc3 Lxc3(?)

Giver det hvide centrum dynamik; Le7 er bedre.

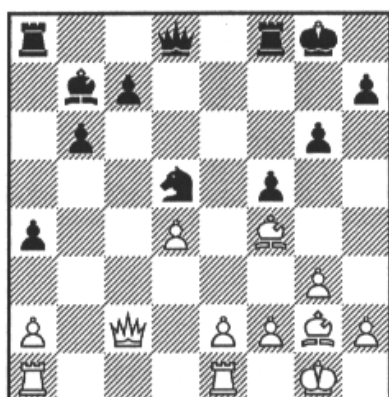
11.bxc3 a4?

Et luksustræk som sort ikke har tid til.

12.Te1 Sxe5 13.Lxe5 Sg4? 14.Lf4 f5 15.cxd5 exd5 16.c4

Se noten til sorts 10. træk.

16...Sf6 17.Dc2 g6 18.cxd5 Sxd5

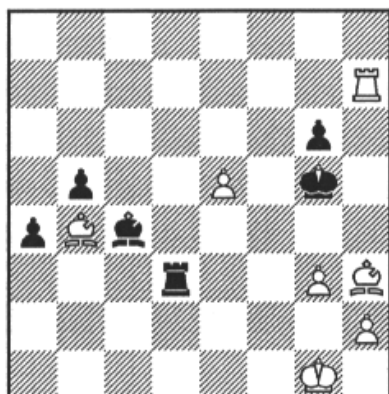

19.Lxc7

Haps! Hvid høster nu frugten.

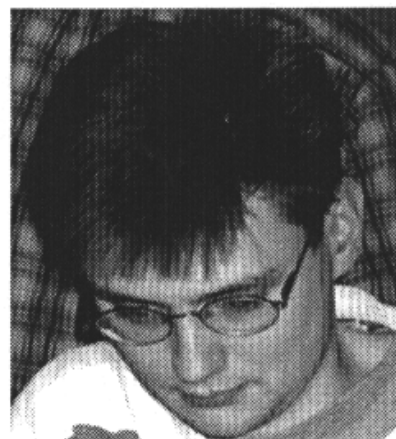
19...Dd7 20.Le5 Tac8 21.Dd2 f4 22. Tac1 Tce8 23.e4 fxe3 24.fxe3 Lc6 25.e4 Sf6 26.Dc3 Tc8 27.d5 Lxd5 28.Dd4 Lxa2 29.Lxf6 Dxd4+ 30.Lxd4 b5 31.Lc5 Tfe8 32.Lb4 Tc4 33.Txc4 Lxc4 34.Td1 Le6 35.Td6 Kf7 36.Tb6 Lc4 37.Tb7+ Ke6 38.Txh7 Td8(?) 39. Te7+ Kf6 40.Lh3 Td3 41.e5+ Kg5 42. Th7

Opgivet. Der er mat med Le7.

Løb Ibrahim, løb!

Af Jacob Kloch

Jeg valgte at stille op i vores Forårsturnering af to årsager. 1) Fordi jeg havde lyst!!! punkt 2) Drømmen om at rykke en gruppe op (+31 ratingpoint = 2. klasse). Endelig ville det også være rart at vide om mit 3 år gamle ratingtal passede.

Jeg havnede i den nederste gruppe sammen med Jan Petersen og Lars Nørkjær fra klubben, Bent Paaske, Gistrup, Dennis Larsen, Vejgaard og Svend Nielsen, Åbybro. Et ratingspring på 600 mellem top og bund, med mig i midten og en forventet score på 3 point.

I forhold til tidligere turneringer valgte jeg at anvende en skakcomputer som sparringspartner. En af mine kammerater havde en skakcomputer med 8 niveauer, hvor det højeste niveau citat "... svarede til turneringsspiller (rating 1300-1500)". Samtidigt var computerens betænkningstid på dette niveau 5 minutter. Det passede godt med, at jeg

Fortsættes side 27

På skudhold

af den nye formand,

Interview & fotos: Eric Bentzen

"Hvad tænkte du, da du blev spurgt om du ville være formand?"

Jeg blev overrasket. Så tog jeg en længere tænkepause – jeg var bekymret for, om jeg havde tid til det, men det var jo et tilbud. En udfordring.

"Et tilbud?"

Ja, og hvis jeg sagde nej, vidste jeg, at jeg ville ærgre mig senere hen.

"Jeg ved, du arbejder for Dancall i Pandrup, og at du rejser en del – var det derfor du var bekymret for det med tiden?"

Ja, blandt andet. Men rejseaktiviteten er kun i perioder – typisk når vi nærmer os afslutningen for et nyt produkt. Lige i øjeblikket er det slemt!

"Hvad er det sådan mere præcist, du laver?"

Jeg laver protokolsoftware til GSM-telefoner.

"Øh...?"

Ja, det er der nok ikke en sjæl der ved, hvad betyder...

"Tror du ikke, jeg bare skal skrive software...?"

Jo, det ved de fleste nok...

"Hvad siger hjemmefronten til det med formandsposten?"

Jeg spurgte da selvfølgelig Ulla, men hun sagde, at det var min beslutning.

Har du været involveret i organisatorisk arbejde tidligere?"

Nej, jeg er helt grøn. Det vil sige, jeg har været med til at lave bulletin og den slags, men ikke bestyrelsesarbejde.

"Personlige data! Hvor gammel er du?"

29.

"Spillestyrke - rating?"

1991, tror jeg nok.

"Hvor meget skak bliver det til ud over klub- og holdturnering?"

Jeg plejer da gerne at deltage i Vejgaards koordinerede og byturneringen. Jeg ville gerne spille mere, hvis jeg havde mere tid. Og så bliver det da også til lidt korrespondanceskak ind imellem. Sidst fik jeg 4½ af 6 i eliteklassen i kskak.

"Har du andre hobbies/interesser end skak?"

Jeg kan lige så godt indrømme, at jeg er noget af en spillenarkoman - brætspil, computerspil og den slags.

"Gider man godt at kigge på en computer efter arbejde?"

Ja, hvis det ikke er programmering!

"Andre ting?"

Ja...vi har da høns i haven, og hvis du kan høre grinen i baggrunden, er det Ulla der leger med kattekillingerne.

"Hvornår begyndte du at spille skak?"

I 5.-6. klasse. Det var Jan Nielsen, som jeg gik i klasse med, der hev mig ned. Vi havde skak som tema i en time. Oprindeligt var det min stedfar, der begyndte at spille. Han havde fået fat i en bog af Svend Novrup, og tævede mig i starten...

"Fik du tæv af din stedfar???"

I skak! Indtil jeg kom i Nørresundby og begyndte at vinde hver gang. Så holdt han op!

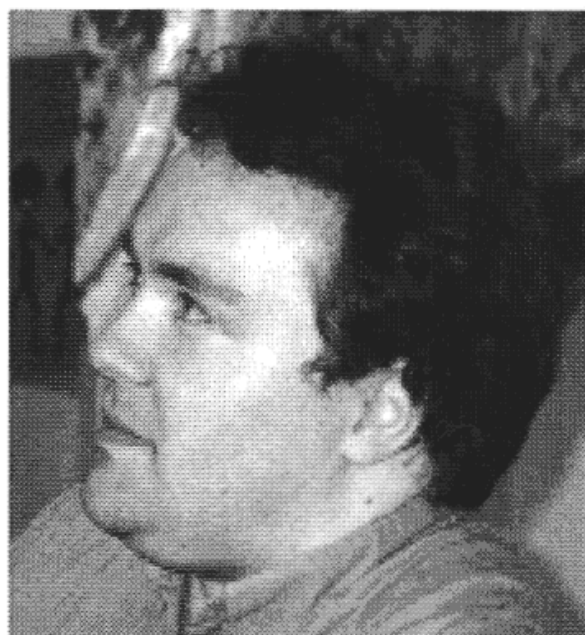
Så holdt jeg en pause, da vi flyttede til Biersted. Jeg startede i klubben igen, da jeg kom i 2.G på gymnasiet.

Medlemstallet

"Vi skal også være lidt seriøse. Klubbens - og DSU's - medlemstal er skrantet en del de senere år. Hvad siger du til det?"

Ja grunden er vel, at der er flere og flere tilbud vi må konkurrere med - 30

kanaler på fjernsynet og hvad ved jeg, så folkene ikke kommer af sig selv.

Jeg mener, at der 2 målgrupper vi skal prøve at få fat i. Der er for det første hjemmespilleren. Vi må ud og gøre noget bedre reklame for os selv.

"Hvordan?"

Man skal læse om skak i avisen. Man skal vide, at der er noget der hedder Nørresundby Skakklub, og hvor det ligger henne - ellers kommer de aldrig. Derudover skal vi være bedre til at modtage dem. De skal føle, at det er et sted man kan hygge sig og føle sig hjemme.

Den anden målgruppe er selvfølgelig børn og unge, og dér ser jeg næsten kun én mulighed, og det er at starte skole-skak.

"Hvad med de praktiske problemer?"

Problemet er selvfølgelig at finde nogen, der kan køre det. Hvis jeg ikke selv var blevet formand...

Medlemspolitik

“Er der tilbud nok til klubbens svagere spillere?”

Nej, det mener jeg ikke – ellers havde vi nok nogle flere af dem. Men det er så nok blevet bedre i den sidste sæson med de aktiviteter bestyrelsen har sat i gang.

Får man juniorer, skal der være andre tilbud. For eksempel kan det være et problem at spille klubturnering til sent på aftenen, hvis de skal tidligt op. Desuden er det vigtigt, at der er en gruppe – altså nogen i deres egen aldersgruppe.

Man kan også forestille sig undervisning og foredrag. I min egen “barn-dom” blev jeg undervist med bronze-springeren osv. Det fik jeg en del ud af – og så *skete* der noget.

Det er vigtigt for de svagere, at de ikke kun spiller mod stærke spillere, hvor de får tæv hver gang. Det er vigtigt, at man spiller mod jævnbyrdige, så man oplever, at man kan noget. Eller bliver det for surt.

“Det var de svagere spillere. De senere år er der kommet mere og mere professionalisme i dansk skak. Nørresundby er ikke nogen fattig klub – burde vi ‘købe’ os én eller flere stærke spillere, så vi igen kunne markere os i toppen?”

Personligt kunne jeg godt forestille mig sådan en model, men skulle man bruge af klubbens formue, skal der være bred opbakning.

“Tror du opbakningen ville være der?”

Jeg kan huske, at Nørgaard rejste spørgsmålet, da han gik af som formand i 80'erne, om vi skulle ‘tage det store spring fremad’, og dengang var der ikke opbakning. Man kan også spørge, hvem der har noget ud af det? Den anden ting er, at en sponsor eller andre indtægter er nødvendig, da man jo ellers bare bruger formuen. Men målet skulle være at få noget reklame, så man kunne få nogle flere medlemmer, så man...

“For få år siden havde vi flere studerende og arbejdsløse medlemmer, men i dag er det sværere at få folk til at ofre tid og energi på frivilligt arbejde. Hvad siger du til det?”

Ja, man jo ikke tvinge folk. Det er nemt nok, når der skal lukkes ned og ryddes op, men det er sværere, at få folk til at komme en halv time tidligere. Men det hænger nok også sammen med medlemstallet...

“Ku’ man ikke løse problemet ved større arbejdsdeling?”

Jo, det ville helt klart være en mulighed.

DSU & diverse

“Hvad er din holdning til udviklingen i DSU?”

Det er positivt, at vi har fået en ny formand for unionen – det er godt med lidt forandring.

En ting, der har været diskuteret meget, er de professionelle. Jeg mener, man skal ha’ en fornuftig elitepolitik. Man er nødt til at støtte eliten. Grunden hertil er igen PR-værdien. Man behøver bare tænke på hvad Bent Larsen har betydet for dansk skak i PR-mæssig sammenhæng. Derfor har vi brug for en elite.

“Hvor langt skal vi gå for at støtte eliten?”

Vi skal i hvert fald stille det bedst mulige hold til OL, uanset hvad det koster. Og så skal vi sørge for at udnytte reklameværdien.

“Hvad mener du om sekretariatstanken?”

Jeg tror, det ville give mange fordele med et sekretariat, men som kritikerne også har sagt, skal der være styr på økonomien. Man skal gøre sig klart, hvad man vil ha’ ud af det, og hvad pengene skal gå til.

“Er skak en dyr hobby?”

Neej, det er den jo nok ikke i forhold til så mange andre ting. At gå til fodbold er f.eks. nok en del dyrere end skak.

“Hvad vil du selv betale i kontingent?”

Tja, ha-ha... Det afhænger af ens indtægt. Det skal være sådan, at en studerende eller en arbejdsløs ikke får pro-

blemer, og de 100 kr. om året, der har været nævnt i forbindelse med sekretariatet, er meget. Der skal i hvert fald være nogle konkrete fordele.

“Skal klubben ha’ en hjemmeside på Internet?”

Det var da en glimrende idé!

“Er det noget du vil tage initiativ til?”

Ja-øh, på et eller andet tidspunkt.

“Har du nogle umiddelbare formandsplaner?”

For det første at komme ind i jobbet. Derudover er medlemstallet min hovedbekymring.

Sidste år - vist nok en gang i september måned - mødte jeg Helle SKronborg på vores fælles arbejdsplads og jeg nævnte, at jeg da gerne ville spille en kamp eller to som reserve på et af vores hold i pokalturneringen. Denne tilsyneladende uskyldige bemærkning viste sig at blive starten på en række dramatiske begivenheder i min ellers så fredssommelige skakkarriere...

Pokaldræbere

Af Arne Beyerholm

Det begyndte med, at jeg blev spurgt om ikke jeg kunne erstatte Jesper Bojsen i 3. holdets kamp mod Nibe. Det kunne jeg naturligvis godt, og fuld af fortrøstning begav jeg mig sammen med resten af holdet afsted til Nibe. Før kampen havde jeg aldrig set en spiller fra Nibe, og jeg havde derfor ikke nogen idé om hvorvidt de duede til noget. Når jeg alligevel var fortrøstningsfuld var det fordi jeg havde på fornemmelsen at vores hold - som bestod af jeg selv, Henrik Willumsen, Arne Hove og Ole Madsen - ville have ganske gode chancer for at blive pokaldræbere. Henrik spiller ofte nogle stort anlagte partier, Arne Hove er god til sådan noget hurtigskaklignende noget og Ole Mad-

sen slår nogle gode urene slag, især når stillingen er rodet lidt sammen.

1. runde

Nibe - Nørresundby III: 0-4

Det var naturligvis en god start, men Nibes hold var ikke godt nok til, at vi kunne tillade os at kalde os selv pokaldræbere. Henrik og jeg vandt let. Ole stod vist skidt, men fik rodet brikkerne sammen, fik en god stilling og satte så det urene slag ind i form af en familieskak. Arne vandt noget der lignede en remisstilling.

2. runde

Vejgaard II - Nørresundby III: 2-2.

Omkamp: 1-3.

Igen måtte Jesper Bojsen melde afbud, og igen håbede jeg på at vi efter kampen ville kunne skrive "pokaldræbere" på visitkortet. Det lykkedes godt nok at vinde kampen efter 2-2 i den ordinære kamp og 3-1 i lynskak, men Vejgaards hold var vist desværre ikke meget bedre end vores, så det var ikke nogen sensation, at vi vandt. Jeg og Henrik spillede begge remis i den ordinære kamp og vandt i lyn. Arne og Ole fik hver en sejr og et nederlag.

3. runde

Nørresundby III - Hjørring: 2½ - 1½
Nu begyndte det at lugte lidt af blod! Hjørring stillede med et rimeligt godt hold med brødrene Simonsen på 2.- og 3.bræt. De enkelte resultater: Jeg vandt, Henrik delte point med Jesper Simonsen, Ole Nielsen (som reserverede for Ole Madsen) tabte til Michael Simonsen og Arne vandt. Nu var vi nået så langt i turneringen, at vi måske nok kunne tillade os at skrive "pokaldræbere" på visitkortet, men ikke med stort P!

"pokaldræbere", men ikke med stort P!

4. runde

4. runde var på forhånd interessant, dels fordi jeg havde chancen for at møde en stormester; Gistrups Peter Heine, og dels fordi vi i det hele taget var meget spændte på at se Gistrups holdopstilling. Gistrup havde nemlig i runden før mødt Aalborgs 1. hold og havde til lejligheden skiftet nogle af stamspillerne på holdet ud med de tunge drenge, heriblandt Peter Heine.

Desværre for mig (jeg gik jo glip af en stormesterskalp!) og for Gistrup-holdet (som vi siden skal se) mente man åbenbart ikke, at de tunge drenge behøvedes mod Nørresundby III. Og resultatet?

Nørresundby III - Gistrup: 2-2.

Omkamp: 4-0.

Denne gang stillede vi for første gang med Jesper på holdet. Ole Madsen havde meldt afbud. Henrik vandt uden alt for meget besvær over Lars Rønnow på 3.bræt og på 4.bræt tabte Arne til Kristen Jensen. Tilbage sad jeg og Jesper med to nogenlunde lige stillinger. Jeg overvejede et remistilbud og trak Jesper til side for at konferere med ham. En af os måtte jo hellere vinde. Vi aftalte nu ikke noget, så jeg gik tilbage til brættet og fortsatte mine overvejelser. I mellemtiden snuppede Jan Nielsen en officer fra Jesper på brættet ved siden af, men Jesper havde heldigvis situationsfornemmelse nok til at tabe officeren inden jeg nåede at tilbyde remis. Nu skulle jeg altså vinde, for at vi kunne få 2-2 og dermed en omkamp. Det lykkedes mig heldigvis at fange Tommy Nielsens

dronning på lusket vis og det gav mig så stor overvægt, at det på trods af temmelig nervøst spil fra begge sider lykkedes mig at vinde. Altså 2-2 og omkamp.

I omkampen fik jeg hurtigt fat i min modstander, men jeg koncentrerede mig alligevel om mit eget parti, for ikke at kludre i det. Det var derfor en glædelig overraskelse bagefter at kunne høre, at de andre også havde vundet. 4-0!

Vi havde nu sikret os en plads i finalen for den nordjyske del af den landsdækkende pokalturnering, og vi var uanset resultatet i finalen sikret deltagelse i landsfinalen i Odense.

Vi var blevet Pokaldræbere!

Lokalfinalen

Nørresundby II - Nørresundby III: 2-2.
Omkamp: 3-1.

For første gang var jeg ikke på holdet, men jeg forstod senere på mine holdkammerater, at de var lidt i tvivl om hvorvidt det ville være upassende at slå et af klubbens højere rangerende hold.

Det var måske derfor, at de så høfligt overlod scenen til 2.holdet!? Resultatet af omkampen blev dog først en kendsgerning, efter at Arne havde tabt på tid i en stilling han var ved at vinde.

Og så til Odense

I pinsen drog vi sammen med 2.holdet til finalestævnet i Odense. Vi var naturligvis spændte på at se hvilke andre hold der var med, men det kunne jo kun gå godt: var de lidt bløde, så kunne vi måske skrabe nogen points sammen og var de gode, så ville vi i det mindste få en oplevelse med hjem i tasken.

Morskaben begyndte allerede under lodtrækningen, hvor holdenes navne var skrevet på papskilte, som efterhånden blev inddelt i grupper på en opslags-tavle. Da et papskilt med påskriften Nørresundby II dukkede op af hatten var der spredt latter og forundrede miner og nogen regnede tilsyneladende med, at Nørresundby I også måtte befinde sig i hatten. Det gjorde de som bekendt ikke og da Nørresundby III blev trukket op var store dele af forsamlingen lamslåede. Hvad sker der i Nordjylland?

2.holdet kom i gruppe med Dianalund, Evans og Nordre og forventede vist at have gode chancer mod Dianalund og Evans, mens Nordre (Mads Boe, Morten Johansen, Nina Høiberg og Poul Erik Nielsen) ville blive svære at klare.

Vi kom i gruppe med Århus (sidste års vindere), Brønshøj og Køge. Vi havde ikke planlagt at vinde nogen kampe; vi ville bare gerne have et par points med hjem i bagagen.

1. runde

Nørresundby III - Århus: 0-4

Det var selvfølgelig kedeligt at få et æg, men da vi ikke på forhånd havde sat næsen op efter ret mange points, lod vi os ikke gå på af resultatet. Århus stillede med et ungt talentfuldt hold, som skulle vise sig at være klart det bedste i vores gruppe. Jeg indstillede nu mig selv på ikke at få ret mange points med hjem. I de næste runder ventede IM'erne Carsten Høi og Ole Jakobsen.

2.holdet vandt 2½-1½ over Dianalund.

“Hvor er førsteholdet?”

2. runde

Nørresundby III - Brønshøj: 2-2

Kampen blev godt nok uafgjort, men vi følte os mere end nogensinde som Pokaldræbere! Henrik måtte ned, mens Jesper og Arne tog en halv hver. Og så havde jeg fornøjelsen af at vinde over Carsten Høi. Sejren var ikke fortjent, men at den kom i hus skyldes, at det lykkedes mig at “udmatte” Carsten ved fornuftigt spil, hvorefter han spillede helt galt, da vi begge begyndte at mangle betænkningstid. Men døm selv ud fra partiet nedenfor.

2.holdet tabte i denne runde lidt skuffende 1½-2½ til Evans.

Carsten Høi - Arne Beyerholm

1.d4 d5 2.Sf3 Sf6 3.c4 e6 4.Sc3 Le7 5. Lg5 0-0 6.e3 h6 7.Lxf6 Lxf6 8.cxd5 exd5 9.b4 c6 10.Ld3 Le7

Trækket ligner måske tempotab, men løberen laver jo ikke noget på f6 og jeg syntes samtidig at b4 virkede lidt overenergisk, så hvorfor ikke pege lidt på bonden inden hvid når at stille sine brikker rigtigt op med kort rokade og begge tårne på dronningefløjen?

11.Db3 Dd6 12.b5 Le6

Min plan var i tilfælde af slag på c6 at slå igen med dronningen, hvorefter hvids minoritetsangreb ikke virker skræmmende. Til gengæld kan bonden på d5 blive svag og så er det jo rart, at den er dækket.

13.0-0 Sd7 14.Sa4

Sort kunne måske finde på at spille c5.

**14...Tfc8 15.bxc6 Dxc6 16.Tab1
Tab8 17.Tb2 Dd6 18.Lb5 Da3 19.Sd2
Dxb3**

Her tilbød jeg remis. Jeg har fået c-linien, som dog ikke kan bruges til noget særligt, og jeg kan vinde terræn på dronningefløjen ved at skubbe a- og b-bønderne frem. Jeg var godt tilfreds med stillingen, men min modstander afslog alligevel mit tilbud.

20.Sxb3 La3 21.Td2 Lb4 22.Te2 a6

Jeg indskød Lb4 for at tvinge det hvide tårn til e2 og dermed kunne besvare 23.Lxd7 Lxd7 24.Sb6 med Lb5, men det ser ud til at sort uden at indskyde 21...Lb4 22.Te2, simpelthen kan besvare Sb6 med Td8.

**23.Ld3 b5 24.Sb2 La3 25.Lb1 Tc3
26.Sd3 Tbc8 27.f3 Ld6**

Jeg brød mig ikke om tanken om en hvid springer på f4, eventuelt fulgt op med fremstødet e4.

28.g4 g6 29.h3 h5

Forhindrer hvid i at spille f4-f5, men trækket er også et forsøg på at udnytte at hvids fremrykning af bønderne på kongefløjen har skabt svækkelser, som giver sort muligheder for modspil.

**30.Kg2 hxc4 31.hxc4 Kg7 32.Sf4
Th8 33.Tfe1 Sf6 34.Tc2 Txc2 35.Lxc2
g5**

Vi havde nu begge under 10 minutter tilbage af betænkningstiden og jeg syntes, at det var et passende tidspunkt at komplicere stillingen på.

**36.Sh3 Sd7 37.Ld3 Sb6 38.Sc5 Lc8
39.Lf5 Lxf5 40.gxf5 f6**

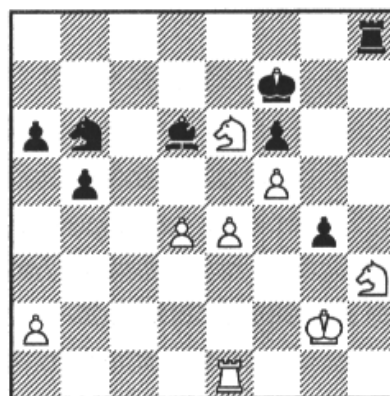
Det ser mærkeligt ud, at give hvid feltet e6, men jeg mente ikke, at hvids

springer på e6 ville være generende.

41.Se6+ Kf7 42.e4 dxe4

En vanskelig beslutning. Den sorte stilling er blevet svær at forsvare.

43.fxe4 g4

44.Sf2?

Jeg ventede Shf4, som også må være det rigtige. Derefter havde jeg svært ved at se et forsvar mod det enkle Kg3 og Kxg4. Så nemt er det dog ikke, idet sort kan spille 44.Shf4 Sc4 45.Kg3 Th3+ 46.Kxg4 Ta3, hvorefter stillingen er temmelig uklar. 44.Sf2 er en klar fejl, som bedst kan forklares med at vi nu begge må have haft 1-2 minutter tilbage på uret.

**44...Th2+ 45.Kg1 g3 46.Sd3 Txa2
47.e5 Lf8**

Stillingen er fuldstændig uklar.

48.Sd8+ Ke8 49.Sc6 Sd5 50.Sc5??
Taber direkte og det var der i hvert fald ikke grund til.

**50...Lxc5 51.dxc5 Sf4 52.exf6+ Kf8
53.Td1 Sh3+ 54. Opgivet**

Fortsættes side 29

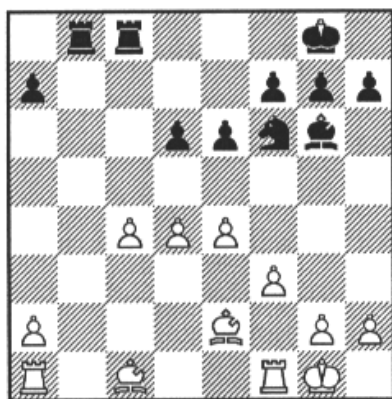
Fortsat fra side 17

stod og vaskede op mens computeren grublede i baggrunden. Endelig spillede Lars N. og jeg lynpartier en gang om ugen, hvilket jeg selv fandt var en god kombination. Således gik det:

I første runde mødte jeg Lars N. En sejr var nødvendig, hvis ikke resten af turneringen skulle spilles med ryggen mod muren. Det betød ren nedspilning de 2 første timer af vort parti, desværre af mig! Nådigt slap jeg i et tårnslutspil med en bonde under, men alligevel nok spil til at kunne hive det første point hjem.

Jan ventede i anden runde, som jeg havde tabt til i klubturneringen. Denne gang fik jeg dog presset ham fra træk 1 af og vandt forholdsvis nemt. Det gælder dog for begge partier at sejrene kom hjem på baggrund af skønhedsfejl fra modstandernes side.

I tredje runde mødte jeg i min korte koordinerede turneringskarriere den hidtil største udfordring, nemlig Svend Nielsen, Åbybro. Den første modstander med over 1600 i rating. Det gik som forventet. Jeg havde sort og i løbet af 17 træk kom jeg bagud med en bonde, men så skete dette:

16...d5

Han bider på krogen og trækker

17.e5.

Så er spørgsmålet blot om mine beregninger holder stik. Glem alt andet og løb lille d-bonde.

17...dxc4 18 exf6 c3.

“Løb Ibrahim, løb!”

19. fxf7 c2

“Løb Ibrahim, løb!”

Nu er bonden kommet så langt frem, at jeg mindst kommer ud af det med en kvalitet i overskud, samt brættets eneste tårn. Slaget er tabt og Svend Nielsen opgav efter et par træk.

Den forventede score var hjemme, nu gjaldt det oprykning til 2. klasse, hvilket krævede 1 point i de sidste 2 partier.

Pointet kom allerede mod Bent Paaske i fjerde runde efter en grum fingerfejl fra hans side og tilbage ventede nu Dennis Larsen med 3½/4 i kampen om førstepladsen.

Jeg spillede som et lokalt superliga-hold og pointhøsten var derefter, så slutresultatet blev 4/5 point, + 45 ratingpoint (i alt 1514) og en ærefuld 2. plads.

2. division

af Eric Bentzen

Isidste runde skulle førsteholdet møde ISK 1968's førstehold, og med en sejr kunne vi sikre os 2.pladsen. Men sådan skulle det slet ikke gå...

Eric Bentzen	½ - ½	Jesper Lauridsen
J. Jørgensen	0 - 1	Lars Hansen
Bent Sørensen	1 - 0	Søren Søgaard
Sv. Pedersen	0 - 1	Erik Sjøberg
J.J.Christiansen	0 - 1	Søren H. Nielsen
John B. Nielsen	0 - 1	Søren Brautsch
P.E. Nørgaard	0 - 1	Ole Alkærsig
Olav D. Larsen	½ - ½	T. Lindestrøm
	2 - 6	

Et unødigt stort nederlag, men 68'erne spillede bedst. Lyspunktet var Bents gevinst, som han her kommenterer:

Søren Søgaard - Bent Sørensen

1.e4 e6 2.d4 d5 3.exd5 exd5 4.Sf3 Lg4 5.h3 Lh5 6.c4 Lb4+ 7.Sc3 Sc6 8.Le2 Sge7 9.O-O O-O

Jeg kiggede på denne åbning, da jeg for to år siden forberedte mig til vort første opgør mod Gistrup. Peter Heine spiller denne form for fransk afbytningsvariant. Den er ikke særlig remisagtig og da slet ikke efter det næste træk.

10.g4??

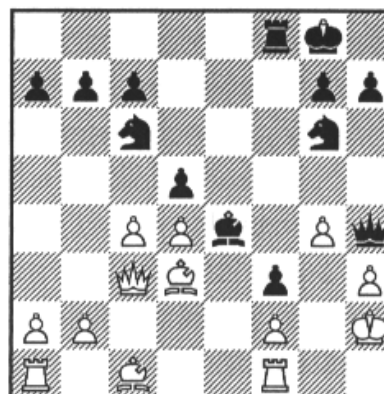
Vi har alle som børn lært, at sådan må du ikke spille. Dette parti er med til at bekræfte, at der ikke er nogen grund til

at tage denne del af vor børnelærdom op til revision. Trækket er en kolossal svækkelse af kongestillingen.

10...Lg6 11.Db3 Le4! 12.Le3 Lxc3 13.Dxc3 f5! 14.Sg5 f4 15.Lc1 Sg6 16. Se6

Hvid tager pænt imod kvalitetsofret. Alternativet 16.Sf3 giver en meget passiv stilling.

16...Dh4 17.Sxf8 Txf8 18.Kh2 f3 19.Ld3

19...Tf4!

Det andet kvalitetsoffer kan ikke modtages.

20.Le3 Txf4 21.Tg1 Sf4 22.Lxf4 Dxf2+ 23.Kh1 Txf4?

Efter 23...Th4! ville hvid have opgivet. Morsom er varianten 24.Tg3 Txf4 25.Txf4 Dg2 mat. Jeg ser dog nu muligheden 24.Lf1, men efter Txf4 står hvid forfærdeligt. Nu må jeg i stedet vinde på mine fribønder. Det er ikke noget dårligt alternativ.

24.Lxe4 dxe4 25.d5 Sd4 26.Taf1 Dh4
27.Kh2 Df6 28.Tg3 De5 29.Tfg1 g6
30.c5 f2 31.Tf1 Tf3
0-1

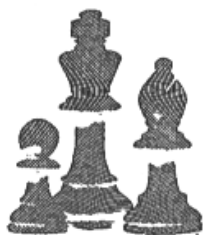
Slutstillingen:

	P.	mp
1. Gistrup	41	14
2. 1968 I	36	10
3. Nørresundby	31½	10
4. Aalborg	30½	6
5. 1968 II	30	8
6. Læseforeningen ..	25	6
7. Centrum	15	1
8. Holstebro	15	1

Gistrup altså sikker oprykker til 1. division, og ned i 2. division rykker Læseforeningen, Centrum og Holstebro.

Individuel score:

Per Andreasen	2½/4
Eric Bentzen	3/7
Jørgen Jørgensen	3½/7
Bent Sørensen	5/7
Svend Pedersen	5½/7
Jens J. Christiansen ..	4/7
John B. Nielsen	1½/7
Poul Erik Nørgaard ...	5/7
Olav D. Larsen	½/2
Børge Pedersen	1/1

Fortsat fra side 27

3. runde

Nørresundby III - Køge: 3½-½

I denne runde lykkedes det mig uden de store problemer at holde remis mod Ole Jakobsen, efter at han dog på et tidspunkt havde misset en meget chancerig fortsættelse. Det viste sig dog, at jeg ikke havde noget at prale af - resten af holdet vandt deres partier. Pokaldræbere!

2.holdet fik et hæderligt nederlag på 1½-2½ mod Nordre. I Skakbladets juni-nummer kan man læse, at Nordre senere vandt turneringen i sikker stil og at holdet kun tabte et enkelt parti i finalerunden. Det var Morten Johansen, der måtte ned mod Eddie, som dermed opnåede en meget flot score på 3/3 i finalestævnet!

Samlet blev begge Nørresundbyhold nummer to i deres pulje med 5½ point af 12 mulige og det var i hvert fald mere end hvad vi på 3.holdet havde sat næsen op efter.

Og hvor er så 1.holdet?

Den opmærksomme læser undrer sig nok stadig over hvad der blev af Nørresundby I. De tabte tidligt i turneringen til Aalborg, som derefter tabte til det til lejligheden forstærkede Gistrup-hold, som derefter (i ikke-forstærket udgave) tabte til Nørresundby III. Og sådan forsvandt favoritterne!

Tilbage er der kun at advare andre mod at sige ja til at spille en enkelt kamp eller to som reserve på et pokalhold. Det kan hurtigt gribe om sig! □

Tæt på...

af Eddie Poulsen

Andetholdet snublede på målstregen.

Før 6. runde havde vi et forspring på et $\frac{1}{2}$ point, hvilket ikke kan siges at være meget. Randers havde mildest sagt haft dårlige resultater, så vi var forberedt på at få en svær match. Det må man også sige at vi fik, da vi tabte med $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$. Samtidig spillede Vejgaard uafgjort mod Tjele, således at vi lå lige før sidste runde – dog havde vi et matchpoint mere.

Nørresundby 2	Randers
Eddie Poulsen	0 - 1 A. Christiansen
Jesper Simonsen	0 - 1 Finn Thorsen
Arne Beyerholm	1 - 0 Hans Tanggård
Henrik Kaysfeld	0 - 1 Oluf Øe
Jesper Bojsen	1 - 0 Jacob Gemzøe
Henrik Willumsen	1 - 0 Michael Øe
Lars Jensen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ Sv. Aa. Madsen
Bent Christensen	0 - 1 St. J. Mortensen
	$3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$

Den sidste runde blev spillet i Randers, hvor alle hold var samlet. Før runden var det kun sikkert at Aalborg II vil rykke ned, medens den sidste nedrykningsplads var en meget åben affære mellem de 5 andre. Som man kan se af tabellen havde vi ikke det fornødne held (dygtighed) til at spille os op i 2. division. Det havde Vejgaard modsat os, så man kan roligt ønske dem tillykke.

I selve matchen mod Kjellerup var vi ikke forfulgt af held, da det efter et par timer så ud til at vi ville få en komfortabel sejr på en 5-3 eller mere, men Arne og Henrik tabte gevinststillinger i tidnøden. Til sidst sad Bojsen tilbage med en remisstilling som det så ud til at han skulle vinde, men hvor det viste sig at remis var nok. Jesper undgik trækgentagelsen og tabte desværre.

	1	2	3	4	5	6	7	8	P	MP
1. Vejgaard	-	$2\frac{1}{2}$	$7\frac{1}{2}$	4	$5\frac{1}{2}$	5	4	$5\frac{1}{2}$	34	10
2. Nørresundby	$5\frac{1}{2}$	-	$4\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{2}$	$33\frac{1}{2}$	10
3. Skolerne	$\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	-	5	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$	28	10
4. Randers	4	$4\frac{1}{2}$	3	-	$1\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	5	28	7
5. Randers 46	$2\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{2}$	-	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	4	27	3
6. Kjellerup	3	$4\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	-5	$\frac{1}{2}$	4	$26\frac{1}{2}$	7
7. Tjele	4	$2\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$	-	$4\frac{1}{2}$	26	7
8. Ålborg	$2\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$	3	4	4	$3\frac{1}{2}$	-	21	2

Med resultatet $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ til Kjellerup holdt de sig lige akkurat oppe og Tjele måtte ned sammen med Aalborg II.

Kjellerup	Nørresundby 2
S. Ladegård $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	Eddie Poulsen
Lars Pedersen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	Jesper Simonsen
Allan Jensen 1 - 0	Arne Beyerholm
Erik Nilsson 0 - 1	Henrik Kaysfeld
Olaf Pedersen 1 - 0	Jesper Bojsen
Kim L. Jensen 1 - 0	Henrik Willumsen
Lars Andersen 0 - 1	Lars Jensen
Ernst Jensen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	Bent Christensen
$4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$	

Brætscore:

1. Eddie Poulsen $3\frac{1}{2}/7$
2. Jesper Simonsen ... $2\frac{1}{2}/6$
3. Arne Beyerholm ... $2\frac{1}{2}/6$
4. Henrik Kaysfeld ... $4\frac{1}{2}/6$
5. Jesper Bojsen $4/7$
6. Henrik Willumsen .. $4/7$
7. Lars Jensen $5\frac{1}{2}/7$
8. Bent Christensen .. $4\frac{1}{2}/7$
9. Peter Bisgaard $2\frac{1}{2}/3$

Som man kan se af brætscoren så spillede toppen solidt, mens bunden scorede godt. De 6 nederst placerede på holdet gjorde alle en god figur, så hvis toppen scorer noget mere til næste sæson, tror jeg at vi er en oplagt oprykningskandidat.

Rating pr. 14.5.97

1. Eric Bentzen2359
2. Olav Dalsgaard Larsen ..2308
3. Aage Ingerslev2302
4. Svend Pedersen2280
5. Per Andreasen2277
6. Jørgen Jørgensen2257
7. Jens J. Christiansen ...2241
8. Bent Sørensen2237
9. John Bauneborg Nielsen 2215
10. Tommy Nielsen2192
11. Poul Erik Nørgaard2145
12. Eddie Poulsen2128
13. Per Grevlund2116
14. Arne Beyerholm2115
15. Børge Pedersen2101
16. Bent Christensen2101
17. Jesper Simonsen2095
18. Henrik Kaysfeld2053
19. Jesper Bojsen2050
20. Henrik Willumsen2046
21. Lars Jensen2010
22. Peter Bisgaard2003
23. Peter Lysberg1963
24. Ole Nielsen1938
25. Arne Hove1776
26. Per Friis Nielsen1760
27. Ole Rysgaard Madsen ..1741
28. Christian Gottschalck ...1715
29. Søren Dyhr1694
30. Mette Lassen1561
31. Mogens K. Pedersen ...1472
32. Jacob Kloch1469
33. Helle K. Pedersen1457
34. Heine Oldenburg1446
35. Lars Nørkjær1049
36. Jan Petersen1023

A-rækken

af Peter Bisgaard

I 4. runde skulle 3. holdet til Sindal, der før runden indtog 2. pladsen med $4\frac{1}{2}$ points mindre end os. Netop til denne kamp strømmede afbuddene selvfølgelig ind. Arne blev "arbejdsramt", og både Per og Mette influenzaramt.

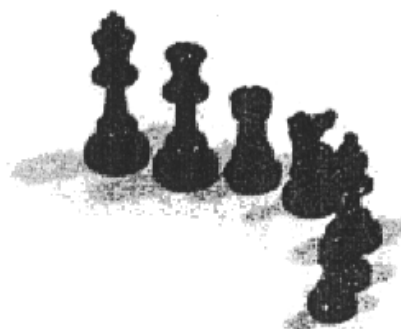
Sindal	Nørresundby 3
Jens Hansen	0 - 1 Peter Bisgaard
H.C. Pedersen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ Ole Nielsen
H. Svendsen	1 - 0 Ole Madsen
H. Rasmussen	1 - 0 Søren Dyhr
A. Rasmussen	1 - 0 Jacob Kloch
Tonni Hansen	0 - 1 Helle Pedersen
Svend Ulrik	1 - 0 Lars Nørkjær
Per Nielsen	<u>1 - 0</u> Ove Palmkvist
	$5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$

Det kunne nemt være gået værre – faktisk frygtede jeg under kampen en sæk på mindst 7-1, sådan som stillingerne var! Heldigvis lykkedes det for Ole at redde sin ruin af en stilling hjem til remis, og min modstander åbnede behændigt linier og diagonaler til sin egen kongestilling, så jeg kunne få et matangreb sat ind. Jeg stod ellers halvskidt. Det sidst afsluttede parti var Helles, og hun forsvarede lige nøjagtig vores førsteplads ved at vinde et tårn i en tabstillingsstilling!

I 5. runde skulle vi møde Jetsmarks 2. hold, og da der for første gang i denne sæson ikke var nogen afbud, og Jetmark havde 3 reserver med, håbede jeg på en stor sejr.

Nørresundby 3	Jetsmark 2
Peter Bisgaard	1 - 0 M. Søndergård
Ole Nielsen	1 - 0 Joachim Lütken
Arne Hove	1 - 0 Kim Mikkelsen
Ole Madsen	1 - 0 Lars Larsen
Søren Dyhr	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ R. Pedersen
Mette Lassen	0 - 1 Mads Kjeldsen
Per F. Nielsen	1 - 0 Ellen O'gara
Jacob Kloch	<u>0 - 1</u> June Mathiasen
	$5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$

De unge talenter fra Jetsmark kæmpede godt, men som beskrevet af Jacob i sidste nummer af En Passant, udlovede deres holdleder også sodavand for gevinst som et ekstra incitament for spillerne!

I 6. runde stod Vejgaard på programmet, og igen var der ingen afbud!

Vejgaard 2		Nørresundby 3	
Jacob Fog	0 - 1	Peter Bisgaard	
Jacob Pedersen	1 - 0	Ole Nielsen	
Dennis Larsen	1 - 0	Arne Hove	
Jarl T. Lang	0 - 1	Ole Madsen	
Jens J. Odborg	1 - 0	Søren Dyhr	
J. L. Pedersen	0 - 1	Mette Lassen	
Sven Løntoft	½ - ½	Per F. Nielsen	
Viggo Sørensen	<u>0</u> - <u>1</u>	Jacob Kloch	
		3½-4½	

Vi fik en glimrende start, idet min modstander valgte at gå selvmat efter 16 træk fordi hans stilling var elendig. Den hurtige gevinst gav mig masser af tid til drikke kaffe og kigge på de øvrige partier. I den forbindelse opdagede jeg til min store forbløffelse at Vejgaard tilsyneladende sætter prisen på kaffe o.lign. op, når der er andre klubber på besøg, i forhold til en normal klubaften. Efter min mening en noget besynderlig måde at skaffe ekstra penge til klubkassen. Næste gang tager jeg selv en kande kaffe med!

Ole Madsen vandt vha. en fejlkombination, hvor modstanderen ikke fandt den korrekte gendrivelse, og Mette førte sikkert sin materielle overvægt til gevinst. Jacob var sidst færdig, og han vandt på tid efter at have stået skidt det meste af partiet. Dermed var vi heldige med at bevare førstepladsen, for Sindal bankede Frederikshavn 7 - 1 og var dermed kun 1 point efter os før sidste runde.

I 7. runde skulle vi møde Aalborg 5, og jeg vidste forinden at Sindal havde spillet 4 - 4 med Jetsmark. Kravet for at holde førstepladsen var derfor 3½ point. Vi havde afbud fra Ole Nielsen og Ole Madsen, så Helle og Jan var med som reserver.

Aalborg 5		- Nørresundby	
J.Øhlenschläger	0 - 1	Peter Bisgaard	
Brian Tranholm	½ - ½	Arne Hove	
Karl H. Laursen	0 - 1	Søren Dyhr	
Peter Madsen	0 - 1	Mette Lassen	
Leif Sørensen	0 - 1	Per F. Nielsen	
Finn Bjørn	0 - 1	Jacob Kloch	
Bent Morvang	½ - ½	Helle Pedersen	
Kim Møller	<u>1</u> - <u>0</u>	Jan Petersen	
		2 - 6	

Der var aldrig den store tvivl om at vi ville få de nødvendige 3½ point, selvom sejren var i overkanten. Vi havde vel stillinger til 4-4½ point undervejs. Per vandt rimelig hurtigt, og Arne og Helle valgte at tage remis, da de kunne se at oprykningen var inden for rækkevidde. Kort efter snød Jacob nemlig sin modstander i slutspillet, og da jeg også vandt, var oprykningen sikret. Til sidst kunne vi nærmest gå på vandet, idet både Søren og Mette vandt efter at have stået presset det meste af partiet. Mettes parti var noget af et drama – der stod officerer i slag i tidnøden, uden at spillerne opdagede det, og da de 40 træk var overstået, gik Mettes modstander i fælden med en fejlkombination (en “klumbination”, som Jesper Simonsen vist plejer at kalde det!).

Slutstillingen i A-rækken, gruppe 1, blev:

1. Nørresundby 3	...37
2. Sindal	34
3. Frederikshavn	28
4. Sæby	27½
5. Jetsmark 2	27½
6. Vejgaard 2	27
7. Aalborg 5	26½
8. Hjørring 2	16½

Spillernes individuelle score var:

Peter Bisgaard	6½/7	92.3%
Ole Nielsen	2½/4	62.5%
Arne Hove	3½/6	58.3%
Ole Madsen	4/6	66.7%
Søren Dyhr	4½/7	64.3%
Mette Lassen	4/6	66.7%
Per Friis Nielsen	4½/6	75.0%
Jacob Kloch	3/6	50.0%
Christian Gottschalck	..1/1	100.0%
Helle K. Pedersen	3½/4	87.5%
Jan Petersen	0/1	0.0%
Lars Nørkjær	0/1	0.0%
Ove Palmkvist	0/1	0.0%

Jeg vil godt sige tak for en fin sæson, og så håbe på en tilstrækkelig god tilslutning til at vi kan få 3 søndags hold i næste sæson.

Når du skriver til En Passant...

Det er blevet mere og mere almindeligt, at folk afleverer deres indlæg til klubbladet på en diskette, og det er helt fint, da det sparer redaktøren for selv at skulle skrive det ind. Jeg kan håndtere tekster fra de fleste normale tekstbehandlingsprogrammer, men benytter man en eksotisk runeskriver, eller er programmet meget nyt, vil det være en god idé at gemme teksten i et eller andet standardformat - f.eks. Windows Write eller ASCII. Det er stort set alle programmer i stand til. Men diskette er naturligvis ikke noget krav; selv håndskrevne indlæg modtages – når blot de er læselige!

Den opmærksomme læser har måske allerede bemærket, at det nu er nemmere end nogensinde at få sit indlæg i En Passant. Man skal blot have adgang til Internet (og om føje år vil det være så udbredt som leverpostej på madpakken), så kan man uden at bevæge sig og uden forsinkelse sende indlæg til redaktøren på email-adressen:

ebhkp@vip.cybercity.dk

RED.

